Krimināllieta Nr.11240025918
Lietvedības Nr.KA03-0043-20
ECLI:LV:LAAT:2020:0527.11240025918.7.S

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2020.gada 27.maijā

Latgales apgabaltiesas
tiesnese Ilga Zalužinska
tiesnesis Igors Raciņš
tiesnesis Andris Vilmanis

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja Krāslavas rajona prokuratūras prokurora A.Plintas apelācijas protestu un krimināllietu, kurā ar Daugavpils tiesas 2019.gada 28.oktobra spriedumu

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts

- Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem,

- Krimināllikuma 312.pantā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ galīgais sods noteikts piespiedu darbs uz 250 (divi simti piecdesmit) stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. A/ piemērotie drošības līdzekļi – dzīvesvietas maiņas paziņošana un aizliegums izbraukt no valsts – atcelti spriedumam stājoties spēkā.

Piedzīti no /pers. A/ Nodrošinājuma valsts aģentūras labā procesuālie izdevumi 593,36 *euro*.

Aprakstošā daļa

Ar Daugavpils tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu, ka vadīja transportlīdzekli, būdams alkohola ietekmē un bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), šādos apstākļos:

2018.gada 22.septembrī pulksten 15.17 /pers. A/, atrodoties alkohola ietekmē un apzinoties, ka transportlīdzekļa vadīšanas tiesības nav iegūtas noteiktā kārtībā, vadīja automašīnu Mazda 626, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Krāslavas novada Kalniešu pagastā, pa ceļu Dauguļi-Evarti 4.kilometrā. Valsts policijas darbinieki, veicot /pers. A/ pārbaudi ar izelpojamā gaisa mēraparātu "AlcoQuant 6020 plus" Nr.A408305, konstatēja 0,44 promiles alkohola.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgo nodarījumu.

Turklāt /pers. A/ atzīts par vainīgu, ka izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, šādos apstākļos:

/pers. A/, apzinoties, ka ar Daugavpils tiesas 2018.gada 7.februāra spriedumu, kas stājies spēkā 2018.gada 22.maijā, viņš atzīts par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā, un saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu pēc nolēmumu kopības, sodīts ar brīvības atņemšanu uz pieciem mēnešiem 12 dienām, piespiedu darbu uz 113 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz vienu gadu, un, izvairoties no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, 2018.gada 22.septembrī pulksten 15.17 vadīja automašīnu Mazda 626, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Krāslavas novada Kalniešu pagastā, pa ceļu Dauguļi- Evarti 4.kilometrā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 312.pantā (likuma reakcijā līdz 2019.gada 3.jūlijam) paredzētu noziedzīgo nodarījumu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, pirmās instances tiesā /pers. A/ apsūdzības krimināllieta tika iztiesāta, neveicot tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi.

Par tiesas spriedumu Krāslavas rajona prokuratūras prokurors A.Plinta iesniedza apelācijas protestu, kurā lūdz atcelt Daugavpils tiesas spriedumu daļā par /pers. A/ noteikto sodu un taisīt šajā daļā jaunu nolēmumu.

/pers. A/ sodīt par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 70 (septiņdesmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu, sodīt par Krimināllikuma 312.pantā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 30 (trīsdesmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ galīgo sodu noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 90 (deviņdesmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu.

Prokurors uzskata tiesas spriedumu par nepamatotu un atceļamu daļā par /pers. A/ noteikto soda veidu tā mīkstuma dēļ.

Nosakot soda veidu, tiesa nav pietiekoši izvērtējusi apsūdzētā personību, ka apsūdzētais ir astoņas reizes tiesāts, tai skaitā divas reizes par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un trīs reizes par izvairīšanos no soda izciešanas. Ar Daugavpils tiesas 2018.gada 7.februāra spriedumu noteikto brīvības atņemšanas sodu apsūdzētais izcieta un tika atbrīvots 2018.gada 19.jūlijā, bet piespiedu darbu atstrādāja 2018.gada 21.augustā. Tomēr jau pēc mēneša un vienas dienas atkal izdarīja divus jaunus noziedzīgus nodarījumus. Abi noziedzīgi nodarījumi tika izdarīti nedzēstas sodāmības laikā, kas liecina, ka apsūdzētais nav spējis adekvāti novērtēt iepriekš piemērotā soda jēgu, mērķus un tiesiskās sekas.

Ņemot vērā minēto, prokurora ieskatā apsūdzētajam jāpiemēro pamatsods tikai un vienīgi brīvības atņemšanas veidā, jo iepriekš noteiktie sodi, tai skaitā piespiedu darbs, nebija efektīvi un neatturēja apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Lai sabiedrības drošības interesēs nodrošinātu nepārtrauktu un efektīvu valsts institūciju darbību saistībā ar Covid-19 izplatību valstī izsludinātās ārkārtējās situācijas laikā, pieņemts un 2020.gada 5.aprīlī stājies spēkā likums "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību", kura 4.panta pirmā daļa nosaka, ka mutvārdu tiesas sēdes tiesās tiek noturētas lietās, kas saistītas ar nozīmīgu personas tiesību aizskārumu un objektīvu steidzamību, bet šā panta trešā daļa nosaka, ka krimināllietu apelācijas kārtībā var iztiesāt rakstveida procesā arī citos Kriminālprocesa likumā neminētos gadījumos, ja pret to neiebilst prokurors vai persona, kuras intereses un tiesības sūdzība vai protests aizskar.

Tādejādi 2020.gada 8.aprīlī, pamatojoties uz likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" 4.panta trešo daļu, tika nolemts krimināllietu sakarā ar Krāslavas rajona prokuratūras prokurora A.Plintas iesniegto apelācijas protestu par Daugavpils tiesas 2019.gada 28.oktobra spriedumu izskatīt rakstveida procesā, par to paziņojot lietas dalībniekiem un dodot tiesības pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim, iesniegt iebildumus par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā un iesniegt paskaidrojumus, viedokli par apelācijas protestu.

Līdz lietas iztiesāšanai rakstveida procesā lietas dalībnieki nepieteica noraidījumu tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim, kā arī neiesniedza iebildumus par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā.

Apsūdzētais /pers. A/ rakstveida viedoklī norādīja, ka noteiktās piespiedu darba stundas atstrādās, solās turpmāk nepārkāpt likumu, pilnībā apzinājies savu vainu un labosies, lūdza atstāt Daugavpils tiesas spriedumu negrozītu, bet prokurora protestu noraidīt.

Apsūdzētā /pers. A/ aizstāve A.Sevastjanova pauda viedokli, ka Daugavpils tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, atstājams negrozīts, bet prokurora apelācijas protests noraidāms.

Aizstāve uzskata, ka Daugavpils tiesa, nosakot sodu, ir ievērojusi Krimināllikuma Vispārīgās daļas normas un sodu noteikusi Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta sankciju robežās. Tiesa spriedumā ir pamatojusi iemeslus, kādēļ kā soda veids ir izvēlēts piespiedu darbs. Nosakot soda mēru, ir ņemta vērā /pers. A/ personība, arī tas, ka viņš agrāk vairākas reizes sodīts, ka viņam apgādībā nepilngadīgs bērns, ka viņš pozitīvi raksturots. Tiesa arī ņēmusi vērā, ka /pers. A/ sadarbojās ar procesa virzītāju, izvēloties vienkāršāku procesa veidu. Tāpat ņemts vērā Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteiktais un pamatoti atzīts, ka soda mērķi var sasniegt, nosakot sodu piespiedu darba veidā. Piespiedu darba stundas ir noteiktas tuvu maksimālajai robežai, tāpēc nav pamata uzskatīt, ka /pers. A/ noteiktais sods ir nesamērīgs un nesasniegs soda mērķi.

Aizstāves ieskatā darbs sabiedrības labā bez atlīdzības ir labākais un efektīvākais veids kā resocializēt notiesāto personu.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 561.[1]panta pirmo un otro daļu, rakstveida procesā, izskatot prokurora apelācijas protestu, izvērtējot tajā minētos argumentus kopsakarā ar apsūdzētā /pers. A/ un aizstāves rakstveidā paustajiem viedokļiem, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un pirmās instances tiesas sprieduma tiesiskumu un pamatotību, apelācijas instances tiesa uzskata, ka apelācijas protests apmierināms daļā par sprieduma atcelšanu par apsūdzētajam /pers. A/ noteiktā pamatsoda veidu, kā arī spriedums atceļams daļā par procesuālajiem izdevumiem un šajās daļās taisāms jauns nolēmums. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Apelācijas instances tiesai nav pamata pārbaudīt un vērtēt lietā esošos pierādījumus daļā par noziedzīgo darbību kvalifikāciju, apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu inkriminēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā. Šajā daļā tiesas spriedums netiek apstrīdēts.

Pārbaudot pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētajam piespriesto sodu, apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa, izlemjot jautājumu par pamatsoda veidu, nav pietiekoši izvērtējusi un ņēmusi vērā Krimināllikuma 35. un 46.panta prasības.

Krimināllikuma 35.pants reglamentē soda mērķi un arī nosaka, ka Krimināllikumā paredzētais sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa.

Krimināllikuma 35.panta otrā daļa nosaka, ka soda mērķis ir 1) aizsargāt sabiedrības drošību; 2) atjaunot taisnīgumu; 3) sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; 4) resocializēt sodīto personu; 5) panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Savukārt, Krimināllikuma 46.pants reglamentē soda noteikšanas vispārīgos principus. Turklāt, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta ceturtajai daļai brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

/pers. A/ izdarīja divus noziedzīgus nodarījumus, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

Apsūdzētais iepriekš kriminālsodīts, tajā skaitā, vairākas reizes par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē un bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un arī par izvairīšanos no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, sodāmība nav dzēsta. Pēdējo reizi ar Daugavpils tiesas 2018.gada 7.februāra spriedumu, kas stājās spēkā 2018.gada 22.maijā, notiesāts par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz pieciem mēnešiem 12 dienām, piespiedu darbs uz 113 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz vienu gadu. Pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas atbrīvots 2018.gada 19.jūlijā, noteiktās piespiedu darba stundas atstrādātas 2018.gada 21.augustā. Tomēr jau 2018.gada 22.septembrī /pers. A/ atkal izdara divus mazāk smagus noziegumus. /pers. A/ saukts arī pie administratīvās atbildības.

Pirmās instances tiesā apsūdzētais paskaidroja, ka apgādībā mazgadīgs bērns, ir ģimene un darbs, ir pārvērtējis līdzšinējo dzīves veidu, vairs neveic šaubīgas vai aizdomīgas darbības, kuru dēļ varētu būt nepatikšanas.

Tātad, ņemot vērā izdarīto noziedzīgo darbību raksturu, noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas apstākļus, kā arī apsūdzētā personību, attieksmi pret savu rīcību, apelācijas instances tiesa secina, ka par izdarītajiem noziedzīgiem nodarījumiem apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms pantu sankcijā paredzētais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, jo konkrētajā gadījumā cita soda veida piemērošana nav lietderīga, iepriekš piespriestie sodi, arī vairākkārtēji noteiktais piespiedu darbs, nesasniedza Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi, tā kā turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Tāpat arī apelācijas instances tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā kriminālsoda mērķa sasniegšana nav iespējama citādi, kā tikai ar īslaicīgas brīvības atņemšanas soda noteikšanu, jo ar soda piemērošanu apsūdzētajam /pers. A/ ir jāpanāk viņa atturēšana no noziedzīgu darbību atkārtotas izdarīšanas, kā arī jāpanāk, lai apsūdzētais apzinās, ka sods ir nenovēršams par katru noziedzīgo darbību un nosakāmā soda smagums ir atkarīgs tikai un vienīgi no paša apsūdzētā izvēlētiem uzvedības modeļiem.

Līdz ar to atzīstams par pamatotu prokurora apelācijas protestā norādītais, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. A/ noteiktā pamatsoda veidu tā mīkstuma dēļ, jo iepriekš noteiktais soda veids – piespiedu darbs – nebija efektīvs un neatturēja apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, proti, apsūdzētais nav spējis adekvāti novērtēt iepriekš piemērotā soda jēgu, mērķus un tiesiskās sekas.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā īslaicīgas brīvības atņemšanas soda mēru par izdarītajiem noziedzīgiem nodarījumiem, apelācijas instances tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā atzina un nožēloja izdarīto.

Toties apsūdzētā lūgums neveikt tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi nav atzīstams par tādu apstākli, kas būtu noteicošais cita soda veida piemērošanai vai būtiski ietekmētu īslaicīgas brīvības atņemšanas soda mēru.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka apstāklis par apsūdzētā sadarbošanos pirmstiesas izmeklēšanā vai vienkāršāka procesa veida izvēlēšanās tiesā, var tikt ņemts vērā, bet kā norādīts Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces "Par sodu piemērošanas praksi" 2008.gada 25.aprīļa lēmumā, tad vienkāršoto procesuālo formu izvēlēšanās krimināltiesisko attiecību noregulēšanā nav atzīstama par atbildību mīkstinošu apstākli. "Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotākā procesa izvēlē, pastiprina savas vainas atzīšanu un nožēlošanu, bet nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli" *(skat. arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa lēmums lietā SKK-232/2008)*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgi nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Turklāt arī saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīstama noziedzīga nodarījuma (Krimināllikuma 312.pants) izdarīšana alkohola ietekmē.

Līdz ar to, ņemot vērā atbildību ietekmējošos apstākļus, apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētajam par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāma īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem, bet par Krimināllikuma 312.pantā (likuma redakcijā līdz 2019.gada 3.jūlijam) paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu – īslaicīga brīvības atņemšana uz vienu mēnesi. Turklāt par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms arī panta sankcijā paredzētais obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Ņemot vērā jau iepriekš lietā konstatētos apstākļus, apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms papildsods –

transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz diviem gadiem. Konkrētajā gadījumā šādu papildsoda mēru apelācijas instances tiesa atzīst par atbilstošu gan noziedzīgā nodarījuma raksturam, gan apsūdzētā personībai, pie tam tiks sasniegts arī Krimināllikuma 35.pantā noteiktais soda mērķis.

Kā norādījusi Augstākā tiesa, tiesai ir pienākums noteikt vainīgai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, taču tiesai nav pienākuma ikreiz noteikt vainīgajam visvieglāko likumā paredzēto sodu, piemērojot visus iespējamos labvēlīgos likuma nosacījumus *(sk. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmums SKK-J-348/2018).*

Krimināllikuma 50.panta pirmā daļa nosaka, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Savukārt Krimināllikuma 50.panta otrajā daļā noteikts, ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir mazāk smagi noziegumi, galīgais sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Novērtējot noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas apstākļus, apelācijas instances tiesa uzskata, ka, pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, nosakot sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, apsūdzētajam piemērojams noteikto pamatsodu daļējas saskaitīšanas princips. Apsūdzētajam /pers. A/ par izdarītiem diviem mazāk smagiem noziegumiem noteiktais pamatsods – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem desmit dienām – nav uzskatāms par netaisnīgu un nesamērīgu nodarījumiem.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 15.pantā noteikto /pers. A/ ir pienākums īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanai ierasties Ieslodzījuma vietu pārvaldes vēstulē norādītajā laikā brīvības atņemšanas iestādē.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētajam /pers. A/ drošības līdzekļi – dzīvesvietas maiņas paziņošana un aizliegums izbraukt no valsts, atstāti negrozīti līdz sprieduma stāšanās spēkā. Apelācijas instances tiesai šajā kriminālprocesa stadijā nav pamata noteikt citu drošības līdzekli.

Pārbaudot pirmās instances tiesas spriedumu daļā par procesuālo izdevumu piedziņu no /pers. A/ Nodrošinājuma valsts aģentūras labā, apelācijas instances tiesa atzīst, ka tiesas spriedumu nevar atzīt par tiesisku un pamatotu, tādēļ tas šajā daļā arī ir atceļams.

Pirmās instances tiesa atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmās daļas noteikumiem pareizi atzina, ka procesuālie izdevumi 593,36 *euro*, kas radušies sakarā ar izņemtā transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu, ir piedzenami no /pers. A/, taču kļūdaini uzskatīja, ka tie piedzenami Nodrošinājuma valsts aģentūras labā.

Kriminālprocesa likuma 367.panta otrajā daļā noteikts, ka šā panta pirmajā daļā minētos procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem Ministru kabineta noteiktajā apmērā un kārtībā. Pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā nav pamatojusi, kādēļ procesuālie izdevumi no /pers. A/ piedzenami tieši Nodrošinājuma valsts aģentūras, nevis valsts labā.

Tādejādi apelācijas instances tiesa atzīst pirmās instances tiesas spriedumu šajā daļā par neatbilstošu Kriminālprocesa likuma 511.panta otrajā daļā noteiktajam. Kriminālprocesā radušies procesuālie izdevumi 593,36 *euro* no apsūdzētā /pers. A/ piedzenami valsts labā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta pirmās daļas 2.punktu apsūdzētajam nosakāms termiņš labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzībai – 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1]daļas 2. un 4.punktu, Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

atcelt Daugavpils tiesas 2019.gada 28.oktobra spriedumu daļā par /pers. A/ piespriesto sodu par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.pantā paredzētu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, par soda izpildes iestādi un ierašanās termiņu, daļā par procesuālo izdevumu piedziņu no /pers. A/ Nodrošinājuma valsts aģentūras labā un taisīt šajā daļā jaunu spriedumu.

/pers. A/ sodīt par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. A/ sodīt par Krimināllikuma 312.pantā (likuma redakcijā līdz 2019.gada 3.jūlijam) paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ galīgo sodu noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 10 (desmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 15.pantu /pers. A/ ir pienākums ierasties Ieslodzījuma vietu pārvaldes vēstulē norādītajā laikā brīvības atņemšanas iestādē.

Īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanas laiku skaitīt no dienas, kad /pers. A/ ir pieteicies brīvības atņemšanas iestādē soda izciešanai vai no viņa faktiskās aizturēšanas dienas.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 593,36 *euro* (pieci simti deviņdesmit trīs eiro trīsdesmit seši centi), nosakot labprātīgai izpildei termiņu – 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Pārējā daļā Daugavpils tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Pilna nolēmuma pieejamības diena 2020.gada 1.jūnijs.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā par Kriminālprocesa likuma 574.-575.pantā paredzētajiem kasācijas iemesliem, kasācijas protestu vai sūdzību iesniedzot Latgales apgabaltiesā.

Tiesnese I.Zalužinska

Tiesnesis I.Raciņš

Tiesnesis A.Vilmanis